

جهان در آینه مرور

بقیه از صفحه ۱۲

تلویزیونی به نام "الو رییس جمهور" - که هر هفته در آن شرکت دارد - اعلام کرد که دولت او تصمیم گرفته است، ارتشی ۲ میلیونی با هدف ایجاد نیروی ذخیره آموزش دهد. چاوز همچنین گفت که علاوه بر آن، ۲۵ میلیون ونزوئلایی را در چهار گوشه کشور آماده دفاع خواهد کرد. او گفت: "اگر کسی بخواهد به کشور ما تجاوز کند، کثافت به خوردش می دهیم."

برای پیشبرد این کار، چاوز به تمامی شهرداریها و فرمانداریها دستور داد تا با ژنرال کوئینترو ویلوریا که مسئولیت ارتش ذخیره را عهده دار است، در پیشبرد "سازماندهی ملی" همکاری کنند. "سازماندهی ملی" برنامه ای است که تمامی مردم این کشور را برای دفاع آماده می سازد.

پس از شکست کودتای سال ۲۰۰۲ و پیروزی مردم ونزوئلا، آمریکا به کمک متحدان خود که شامل دولت کلمبیا و طبقه مرفه این کشور می باشد، تلاش کرد تا از پیشرفت اقتصادی و اجتماعی ونزوئلا جلوگیری کند. مهمتر آنکه، بر تلاشهای آمریکا در جهت ایجاد شکاف در اتحاد و همبستگی آمریکای لاتین هر روز افزوده شد. به منظور خنثی کردن این تلاشها، چاوز نیز به لحاظ تاکتیکی و استراتژیکی، هم در زمینه سیاست داخلی و هم بین المللی، برای ایجاد دوستی و اتحاد به تلاشهای همه جانبه ای دست زد. اما از آنجایی که دولت بوش به دلیل جنگ افغانستان و عراق با محدودیتهایی روبرو شده است، نتوانست به طور مستقیم و با خشونت پاسخ این سرکشی را بدهد. بنابراین، او به برانگیختن جنگ و درگیری در مرز بین ونزوئلا و کلمبیا دست زد تا بدین وسیله دولت چاوز را تضعیف کند.

از همین روست که چاوز آماده سازی مردم ونزوئلا را برای رویارویی با تهاجم آمریکا تدبیر کرده است.

دولت ونزوئلا در حال حاضر در پنج جبهه برای امنیت خود مبارزه می کند:

۱- سیاسی: تلاش برای پیروزی در انتخابات محلی و پارلمانی در سال ۲۰۰۵ و ریاست جمهوری ۲۰۰۶
۲- اقتصادی: تلاش در جهت تقسیم عادلانه ثروت و جایگزینی روابط سرمایه داری با گزینه های سوسیالیستی، از جمله، انتقال مالکیت صناعی که صاحبان آن فرار کرده اند به کارگران. در سال جاری، چاوز که در فوروم اجتماعی

جهانی شرکت داشت گفت: "کاپیتالیسم باید جایگاه خود را از دست بدهد"

۳- اجتماعی: گسترش برنامه های بهداشت و درمانی (اخیرا ده هزار پزشک کوبایی به این برنامه پیوسته اند)، ایجاد و پیشبرد آموزش و پرورش کاملا مجانی، تلاش در جهت ایجاد کار دائم و تمام وقت، در اختیار گذاشتن مسکن به خانواده ها، استقلال در تولید مواد خوراکی و رساندن آن به دست همه از راه کمک به رشد کشاورزی

۴- جهانی: با پیشبرد روابط سیاسی، اقتصادی و فرهنگی بویژه با کشورهای آمریکای لاتین، آسیا و آفریقا
۵- دفاعی: ایجاد ارتشی نیرومند و متحد در صورت حمله آمریکاییها

چاوز در کوبا

اگر چه ایالات متحده آمریکا اخیر بارها نزدیکی ونزوئلا به کوبا را تهدید آمیز خطاب کرده و ادعا نموده است که ونزوئلا با رابطه بیشتر با کوبایی کمونیست، مستبد گشته با این وجود، در ۲۸ آوریل سال جاری، دو رییس جمهور، چاوز و کاسترو، در کوبا دیدار کردند. این ملاقات به منظور گسترش روابط اقتصادی و اتحاد بیشتر در این زمینه، بدون آنکه رهبری آن بدست آمریکا باشد، صورت گرفت. چاوز خطاب به تجاری که حضور داشتند گفت: "ونزوئلا در گذشته مستعمره آمریکا بود. اکنون ما آزاد گشته ایم. حال می توانیم با کشورهای دیگر قراردادهای تجاری امضا کنیم."

کاسترو و چاوز در حضور صدها نفر از مقامات رسمی و تجار، قرارداد گسترش مبادلات تجاری بین دو کشور را امضا کردند. در این قرارداد، بخشی از تعهدات کوبا را آموزش هزاران پزشک جوان آمریکای جنوبی و ایجاد یک شبکه بیمارستانی بین این کشورها در برمی گرفت.

پس از امضای قرارداد مذکور، قرار بر این شد که کوبا مبلغ ۴۱۲ میلیون دلار از ونزوئلا مواد خوراکی، پوشاک و وسایل خانگی، بدون پرداخت حق گمرک و مالیات، خریداری کند.

البته اقدام اخیر دو کشور هنوز مورد استقبال دیگر کشورهای آمریکای لاتین قرار نگرفته است. دوستی با کوبا در حالیکه سالیان دراز تحت تحریمهای اقتصادی آمریکا قرار داشته، اقدام شجاعانه ای به شمار می رود و این شاید ناشی از اعتمادی است که چاوز به حمایت مردم کشورش از خود دارد. واضح است که آمریکا هنوز تمامی متحدان خود را در آمریکای لاتین از دست نداده است. دو کشور مکزیک و شیلی، همزمان با این رویداد، به آمریکا و

تلاشهای آن برای ایجاد روابط تجاری و آزاد بین ۳۴ کشور (FTTA) که البته به رهبری آمریکا می باشد، پاسخ مثبت داده اند. این در حالی است که لولا، رییس جمهور برزیل، مخالفت خود را با (FTTA) اعلام کرده است.

مکزیک، دور تر اما نزدیک

از دیگر رویدادهای قابل توجه در آمریکای لاتین که زاویه دیگری از تکامل جبهه مردمی در این منطقه را نشانگر است، تظاهراتی بود که در ماه آوریل در مکزیک صورت گرفت. بیش از یک و نیم میلیون تن از کارگران، روستاییان، دانش آموزان و مردم طبقه متوسط، از دورترین نقاط این کشور در تظاهراتی که به حمایت از شهردار شهر مکزیک برپا شده بود، نزدیک به ۷ کیلومتر راهپیمایی کردند. این راهپیمایی در اعتراض به حذف مصونیت سیاسی اندره ابرادور توسط دولت فاکس صورت گرفت. تظاهرات که قرار بود به شکل "اعتراض خاموش" انجام شود، با فریاد و سر دادن شعار توسط عده زیادی از راهپیمایان همراه شد. اگرچه سازماندهی این تظاهرات از جانب حزب متعلق به ارویدار، به نام حزب انقلاب دمکراتیک که بخش از آنان طرفداران سابق فاکس هستند، صورت گرفت اما انقلابیون حزب مدافع قانون اساسی و همچنین اتحادیه های کارگری، کارگران نیروگاه های هسته ای، کارگران نفت، کارگران برق و کارمندان دولتی نیز در آن دخالت داشتند. این تظاهرات سرانجام به پیروزی آنان انجامید و رییس جمهور این کشور اعلام کرد که "ابراهای طوفان زا" به کنار رفته اند. بدین روست که برای انتخابات سال ۲۰۰۶، کاندیداتوری اوربیدار برای تصاحب کرسی ریاست جمهوری حتمی خواهد گشت.

این رویداد بیش از هر چه نشانگر شکافی است که بین طبقه حاکمه وجود دارد و شکنندگی سیستم سیاسی این کشور را به نمایش می گذارد. فاکس در مراسم عزاداری پاپ در رم، محکومیت اوربیدار را "روزی تاریخی" خواند اما شش روز بعد و پس از تظاهرات بزرگی که صورت گرفت، سخنگوی او اعلام کرد که رییس جمهور او را عفو کرده است. این در حالی است که حزب متعلق به اربیدار نیز از خروش واقعی مردم در هراس است و بهمین دلیل هم خواستار تظاهرات آرام شده بود. جنبه مثبت تظاهرات دو میلیونی مردم مکزیک ان است که موج تازه ای طبقه متوسط این کشور را به سوی خواسته هایی که همسایگان آنان در چند قدمی خود دارند، سوق می دهد.

چند روایت از مشارکت حداکثری کاندیداها

منصور امان

کارگزاران جمهوری اسلامی هنوز تصمیم نگرفته اند ثبت نام بیش از هزار نامزد ریاست جمهوری را چگونه تفسیر کنند. سخنگوی شورای نگهبان با برآشفتگی از به تمسخر گرفته شدن عمده ایگاه ریاست جمهوری شکایت کرده و از اینکه "اسباب تحقیر و تضعیف نظام ما" فراهم شده به فغان آمده است. برعکس پاسدار رضایی، با سلیبی "بیست و پنج سال آزادی و دموکراسی" صورت خود را سرخ نگه داشته و در حالیکه به نظر می رسد از شدت ضربه به وجد آمده باشد، یک گام فراتر نهاده و خواهان "نقش پیدا کردن احزاب" شده است.

از سوی دیگر، یک عضو فراکسیون باند ولایت در مجلس ملاها، وزارت کشور را مسوول دانسته و مشارکت حداکثری نامزدها را نتیجه "بی تدبیری مجریان انتخابات" معرفی کرده است. در مقابل، رییس هیات نظارت بر انتخابات استان کرمان نمی تواند با این توضیح موافق باشد و مایل است علتهایی که خود کشف کرده را به آگاهی برساند: "اول آزادی عملی است که در کشور وجود دارد که خود بیانگر وجود دموکراسی است و دوم اشکالی است که در قانون وجود دارد."

نکته آخر، موضوعی است که خبرگزاری دولتی ایسنا چند حقوقدان را برای بحث پیرامون آن به مصاحبه گرفته است و احتمال می رود، نامزد - درمانی جمهوری اسلامی گرد آن متمرکز شود. از این رو، چالش بعدی قانونگذاران ام القراء، چگونگی گسترش احراز صلاحیتها از پس از نامزدی به پیش از آن خواهد بود. امری که می بایست با اختراع و افزودن چند معیار دیگر بر ممنوعیتهای موجود همراه گردد.

اگر عمر آقای غلامحسین الهام تا آن هنگام کفاف دهد، روی صحنه رفتن یک فکاهه "تحقیر و تضعیف نظام" با ویرایش جدید در انتخابات بعدی تضمین شده است.

۲۶ اردیبهشت ۸۴